

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci,

žalobce: **D. K.**

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Územní odbor Ústí nad Orlicí, Oddělení hlídkové služby, Dělnická 1188, 562 01 Ústí nad Orlicí,**

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Ze správního spisu (jehož součástí je i audiovizuální záznam silniční kontroly) a z úředních záznamů ze dne 14. 4. 2023, č. j. KRPE-33398-3/PŘ-2023-171164, a ze dne 24. 8. 2023, č. j. KRPE-75146-5/PŘ-2023-171164 [které soudu předložil žalobce a k jejichž obsahu neměl žalobce žádné výhrady (listiny byly čteny při jednání dne 5. 6. 2024)], soud zjistil, že dne 24. 8. 2023 hlídka Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje,

Územního odboru Ústí nad Orlicí, Oddělení hlídkové služby, ve složení nstržm. M.B. a pprap. M. U. vykonávala v souladu s § 124 odst. 11 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále též „zákon o silničním provozu“), dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích v obci Letohrad. Nstržm. M. Bl. v řidiči jednoho z protijedoucích vozidel rozpoznal osobu (jednalo se o žalobce), která byla již dne 13. 4. 2023 při silniční kontrole s pomocí orientačního testu na přítomnost omamných a psychotropních látek DrugWipe 5 SP pozitivně testována na THC (následně výzvě policisty, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření, žalobce dne 13. 4. 2023 nevyhověl, a to vzdor tomu, že dle úředního záznamu č. j. KRPE-33398-3/PŘ-2023-171164 byl poučen o právních následcích takového jednání). Hlídka se proto rozhodla, že zkontroluje dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 124 odst. 11 písm. a) zákona o silničním provozu, resp. že provede silniční kontrolu. Za použití modrých a červených výstražných světel s nápisem „STOP POLICIE“ bylo vozidlo řízené žalobcem dle § 79 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu zastaveno. Žalobci jakožto řidiči vozidla bylo oznámeno, že se jedná o silniční kontrolu a po ověření totožnosti žalobce byl žalobce dotázán, zda užil návykové látky a zda s nimi má nějakou zkušenost. Žalobce odpověděl, že ne. Následně byl žalobce vyzván, aby se v souladu se zákonem o silničním provozu [§ 5 odst. 1 písm. g), § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu] podrobil orientačnímu testu na přítomnost omamných a psychotropních látek (DrugWipe 5 SP). Žalobce výzvě policisty vyhověl. Test byl proveden stěrem potu z čela žalobce a byl pozitivní na amfetamin, metamfetamin a kokain. Bylo zde tedy důvodné podezření, že žalobce pod vlivem jiné návykové látky vykonával činnost, při níž by mohl ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek [§ 20 odst. 1 písm. a) zák. č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, v rozhodném znění], a proto byl žalobce podle zákona o silničním provozu [§ 5 odst. 1 písm. g), § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu] vyzván, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce to odmítl a na tomto svém odmítavém stanovisku setrval, byť mu bylo sděleno, že je podezřelý ze spáchání přestupku (bude sepsáno oznámení přestupku) a že mu v důsledku odmítnutí odborného lékařského vyšetření bude zadržen řidičský průkaz. Své stanovisko žalobce nezměnil ani poté, co mu bylo zasahujícími policisty předloženo k podpisu podrobné písemné poučení o následcích spojených s odmítnutím odborného lékařského vyšetření. Žalobce mimo jiné k tomuto písemnému poučení uvedl (viz 3 min. 41 vteřinu a násl. záznamu 2023_0824_152406_022): *„Nebudu podepisovat, vím, co tam stojí.“* Písemné poučení si žalobce nepřevzal. Dále byl žalobci zasahujícím policistou předán originál potvrzení o zadržení řidičského průkazu, v němž byl popsán důvod zadržení řidičského průkazu a stručně popsán skutek, na jehož základě došlo k zadržení řidičského průkazu. Potvrzení současně obsahovalo poučení o tom, že po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo (§ 118 odst. 2 zákona o silničním provozu). Zasahující policista dokonce žalobci hlasitě přečetl popis skutku, na jehož základě došlo k zadržení řidičského průkazu [Dne 24. 8. 2023 v 14 hod. 55 minut v obci Dolní Dobrouč u č. p. 401 při silniční kontrole se podrobil orientačnímu testu na omamné a psychotropní látky s pozitivním výsledkem na amfetamin, metamfetamin a kokain. Následně se (v rozporu s § 5 odst. 1 písm. g/ zákona o silničním provozu) odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření. Tím je podezřelý z porušení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.]. Žalobce na přednes policisty reagoval (mimo jiné) tak, že uvedl *„já to chápu“* (viz 3 min. 7 vteřinu a násl. záznamu

2023_0824_152406_022). K zadržení řidičského průkazu se však žalobce vyjádřit nechtěl s tím, že (mimo jiné) „na to nemá náladu ani čas“ (viz 3 min. 31 vteřinu a násl. záznamu 2023_0824_152406_022). Originál potvrzení o zadržení řidičského průkazu žalobce nepřevzal.

2. Dne 22. 10. 2023 podal žalobce u soudu žalobu podle § 82 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), jíž se domáhal určení, že „zásah Policie ČR vůči žalobci ze dne 24. 8. 2023 v obci Dolní Dobrouč spočívající v provedení běžné silniční kontroly byl nezákonný“ (upravený petit žaloby na č. l. 40 soudního spisu), event. (pro případ, že by soud dospěl k závěru, že silniční kontrola nebyla nezákonná), aby určení, že „zásah Policie ČR vůči žalobci ze dne 24. 8. 2023 v obci Dolní Dobrouč spočívající ve vznesení výzvy podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. byl nezákonný“.
3. Podle žalobce byla silniční kontrola nezákonná proto, že nesledovala zákonem předpokládaný legitimní cíl (dozor nad bezpečností a plynulostí silničního provozu). Dle žalobce (jak žalobce vysvětlil při jednání dne 5. 6. 2024) se jednalo o jakousi odplatu jednoho z policistů (nstržm. B.) za to, že se témuž policistovi nepodařilo (poté, co byl orientační test na přítomnost omamných a psychotropních látek u žalobce vyhodnocen pozitivně (přítomnost THC) při předchozí silniční kontrole v dubnu téhož roku zadržet žalobci řidičský průkaz.
4. Výzva policisty podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu byla pak dle mínění žalobce nezákonná proto, že byla učiněna bez „sdělení právního důvodu a bez zákonného poučení (následek neuposlechnutí výzvy, možnost výzvu odepřít a požádat přímo o vyšetření v lékařském zařízení)“. Žalobce v této souvislosti poukázal i na náleze Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2021, sp. zn. II. ÚS 1022/21, týkající se výzvy k prokázání totožnosti učiněné policistou v prostorách vlakového nádraží.
5. Pouze pro úplnost pak žalobce uvedl, že „nstržm. B. nepřistoupil ke kontrole spolujezdce žalobce, zda tento je vlastníkem platného řidičského oprávnění a či tento není pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, a nechal ho z místa kontroly s vozidlem a žalobcem odjet“, „neuvedl v úředním záznamu čas silniční kontroly, čímž nedostatečně vymezil skutek, tak aby nemohlo dojít k jeho záměně se skutkem jiným“, „do úředního záznamu uvedl, že řidiči zakázal další jízdu, avšak v úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy uvedl, že další jízdu řidiči nezakázal“, „nedodržel lhůtu stanovenou § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť k zadržení řidičského průkazu došlo dne 24. 8. 2023 (čtvrtek), následujícím pracovním dnem byl pátek 25. 8. 2023, avšak nstržm. B. odeslal zadržený řidičský průkaz správnímu orgánu až dne 28. 8. 2023 (pondělí, viz příloha č. 10)“. Dále „nstržm. B. nepřiložil k oznámení o zadržení řidičského průkazu, které zaslal správnímu orgánu, ani fotografii výsledku orientačního vyšetření“, v důsledku čehož „žalobce musel správnímu orgánu navrhnout doplnění podkladů rozhodnutí, což opět vedlo k zbytečným průtahům v řízení o zadržení řidičského průkazu“.
6. Žalovaný označil žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby byla zamítnuta.
7. Soud o žalobě uvážil následovně:
8. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále též „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo

zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

9. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65, ze dne 20. 3. 2013, č. j. 6 Aps 11/2012 – 32, nebo ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014 – 48) týkající se poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem vyplývá, že ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. musí být kumulativně splněny tyto podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
10. Jak plyne z důvodové zprávy k § 1 silničního zákona, účelem tohoto zákona je především stanovení podmínek k zajištění bezpečného provozu na veřejně přístupných pozemních komunikacích. K zabezpečení tohoto úkolu zákon stanoví práva a povinnosti účastníků silničního provozu a vymezuje působnost a pravomoc orgánů státní správy v této oblasti.
11. Jednou z nejdůležitějších povinností řidiče jsou povinnosti plynoucí [zákaz implikuje povinnost adresáta takové právní normy počínat si tak, aby k porušení zákazu nedošlo] z § 5 odst. 2 písm. a), b) zákona o silničním provozu, tj. povinnost zdržet se požívání alkoholických nápojů (i jiných látek obsahujících alkohol) a jiných návykových látek během jízdy [písm. a)] a neřídít vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky [písm. b)].
12. Dohled nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích tím, že (mimo jiné) kontroluje dodržování povinností účastníků a pravidel provozu na pozemních komunikacích, vykonává Policie České republiky (dále jen „policie“) [§ 124 odst. 11 písm. a) silničního zákona]. Při výkonu tohoto dohledu jsou příslušníci policie ve služebním stejnokroji oprávněni (mimo jiné) zastavovat vozidla [§ 124 odst. 12 písm. b) silničního zákona] a vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou [§ 124 odst. 12 písm. g) silničního zákona]. K provedení silniční kontroly nemusí policie disponovat žádnými konkrétními poznatky nasvědčujícími tomu, že byl spáchán trestný čin, správní delikt či přestupek (resp. policie nemusí mít podezření, že kontrolovaný subjekt neplní řádně své povinnosti), kontrola může být toliko preventivní, namátková (k tomu srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2015, sp. zn. II. ÚS 1449/15, bod 9), a proto je bezpředmětné zabývat se motivem příslušníků policie k provedení silniční kontroly (srov. shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 6 As 276/2014 – 61, bod 20). Z výše uvedeného je zřejmé, že v nyní posuzované věci policie byla oprávněna provést silniční kontrolu, resp. že zákonem stanovené podmínky pro provedení silniční kontroly byly splněny. Zahájení silniční kontroly bylo žalobci řádně oznámeno (žalobci jakožto řidiči vozidla bylo oznámeno, že se jedná o silniční kontrolu) a žalobce se realizací silniční kontroly nebránil, resp. nezpochybňoval oprávnění policie silniční kontrolu provést (právní důvod provedení úkonu). Pouze pro úplnost soud dodává, že z úředního záznamu ze dne 24. 8. 2023, č. j. KRPE-75146-5/PŘ-2023-171164, plyne, že jeden z příslušníků policie v řidiči protijedoucího vozidla rozpoznal osobu, která byla nedávno při silniční kontrole pozitivně testována (orientační test) na přítomnost jiné návykové látky, a proto se hlídka rozhodla, že

zkontroluje, zda tato osoba (žalobce) již v současnosti dodržuje povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích. Takový postup je souladný se zákonem o silničním provozu, jehož cílem je zajištění bezpečného provozu na veřejně přístupných pozemních komunikacích. Tvrzení žalobce, že se jednalo ze strany policie o jakousi „odplatu“, nebylo žalobcem prokázáno [z audiovizuálních záznamů rozhodně neplyne, že by policisté měli vůči žalobci postupovat šikanózně, přehnaně horlivě či předpojatě, naopak postup policistů byl profesionální], a proto jeho námitku, že silniční kontrola byla nezákonná, jelikož „nesledovala zákonem předpokládaný legitimní cíl“, nemohl soud vyhodnotit jako důvodnou.

13. Pokud jde o výzvu policisty podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, kterou žalobce považuje za nezákonnou proto, že byla učiněna bez „sdělení právního důvodu a bez zákonného poučení (následek neuposlechnutí výzvy, možnost výzvu odepřít a požádat přímo o vyšetření v lékařském zařízení)“, pak soud předně poukazuje na skutečnost, že žalobce netvrdí, že by v důsledku - dle jeho názoru - nedostatečného poučení bylo výzvou podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu zasaženo do jeho hmotných práv. Soudit se pak toliko za účelem ochrany svých procesních práv nedává dobrý smysl (srov. shodně např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2015, sp. zn. II. ÚS 1449/15, bod 7). Přesto soud uvádí, že dle 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem (dále jen „jiná návyková látka“). Dle § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou policisté oprávněni vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Jedinou podmínkou stanovenou zákonem pro podrobení se vyšetření na ovlivnění jinou návykovou látkou je samotná výzva policisty (např. - mutatis mutandis - rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 6 Aps 3/2011 - 63, ze dne 11. 3. 2015, č. j. 6 As 276/2014 - 61, bod 16, a ze dne 29. 5. 2015, č. j. 6 As 137/2014 - 37), přičemž zásadně (i z hlediska § 13 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky) postačí, pokud se policista dotáže řidiče, zda je ochoten se podrobit orientačnímu/odbornému lékařskému vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005, č. j. 6 As 41/2004-51). Je tomu tak proto, že zákon o silničním provozu § 3 odst. 2 stanoví, že řídit vozidlo nebo jet na zvířeti může pouze osoba, která je dostatečně tělesně a duševně způsobilá k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti a v potřebném rozsahu ovládá řízení vozidla nebo jízdu na zvířeti a předpisy o provozu na pozemních komunikacích. Jedná se o speciální právní povinnost přesahující (zejména pokud jde o hloubku znalostí, které jsou vyžadovány) povinnost plynoucí z pravidla, dle něhož neznalost právního předpisu neomlouvá (ignorantia iuris non excusat).¹ Každý řidič je tedy s ohledem na § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu povinen (mimo jiné) vědět, že se musí zdržet používání jiných návykových látek během jízdy a neřídit vozidlo bezprostředně po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití jiné návykové látky, kdy by mohl

---

¹ Právo je specifické tím, že vyžaduje bezvýjimečnou aplikaci pravidel, která byla dříve ohlášena jednotlivým právním subjektům. Tento charakter práva je možno dát do souvislosti s jedním ze základních principů práva, jímž je zásada veřejnosti práva. Důsledkem zásady veřejnosti práva je existence pravidla, dle kterého neznalost právního předpisu neomlouvá (ignorantia iuris non excusat). Je notoricky známou skutečností, typickou pro všechny moderní právní řády, že neznalost práva nezbavuje nikoho odpovědnosti za jeho porušení (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2014, sp. zn. II.ÚS 3764/12).

být ještě pod vlivem této látky. Stejně tak je povinen vědět, že policista je oprávněn vyzvat řidiče k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, a že řidič je povinen takovou výzvu uposlechnout [příčemž, jak zdůraznil Nejvyšší správní soud např. v odůvodnění rozsudku ze dne 13. 12. 2015, č. j. 7 As 238/2016–26 (bod 15), „*patří mezi povinnosti řidiče znát předpisy o provozu na pozemních komunikacích natolik, aby mohl pochopit a uposlechnout pokyny policistů*“]. Taktéž je povinen znát právní následky, které jsou spojeny s odmítnutím vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. O těchto skutečnostech tedy není třeba řidiče vozidla zvlášť poučovat. Pokud tedy byl žalobce poté, co mu bylo jakožto řidiči vozidla oznámeno, že se jedná o silniční kontrolu, policistou vyzván, aby se v souladu se zákonem o silničním provozu [§ 5 odst. 1 písm. g), § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu] podrobil orientačnímu testu na přítomnost omamných a psychotropních látek (DrugWipe 5 SP),² nelze takovému postupu cokoli vytknout. Vzhledem k tomu, že žalobce po dotazu policisty, zda se orientačnímu testu podrobí, odpověděl, že ano a nevyjádřil žádné pochybnosti o přípustnosti (právních důvodech) úkonu policisty, nebylo třeba žalobci (a to i s ohledem na znění § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu) poskytovat žádné další informace či poučení (rozsah poučovací a informační povinnost policie závisí vždy na konkrétních okolnostech). Již vůbec pak soudu není zřejmé, proč by měl být žalobce (který na dotaz policisty, zda užil návykové látky a zda s nimi má nějakou zkušenost, odpověděl, že ne) předem poučován o tom, že může místo neinvazivního testu stěrem potu z čela (jenž je naprosto bezbolestný a není spojen s nebezpečím pro zdraví osoby, která se mu podrobuje) podstoupit ve zdravotnickém zařízení odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Takové poučení není zákonem vyžadováno a neplyne ani z ústavního pořádku. Odkaz žalobce na náleze Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2021, sp. zn. II. ÚS 1022/21, není přílehlavý, neboť tento náleze se týkal preventivního ztotožňování účastníků shromáždění, nikoliv silniční kontroly. Pouze pro úplnost je však možno uvést, že žalobce (jak je zřejmé z audiovizuálního záznamu silniční kontroly, který je součástí správního spisu) dobře věděl, co a z jakého (právního) důvodu je po něm policisty požadováno.

14. Jde-li o následnou výzvu, aby se žalobce podrobil odbornému lékařskému vyšetření ve zdravotnickém zařízení, pak její zákonnost žalobce v žalobě žádnou námitkou nezpochyboval [žalobce pouze namítal, že výzva k podrobení se orientačnímu vyšetření byla učiněna bez „*sdělení právního důvodu a bez zákonného poučení (následek neuposlechnutí výzvy, možnost výzvu odeprít a požádat přímo o vyšetření v lékařském zařízení)*“], soud přesto pro úplnost dodává, že orientační test na přítomnost jiné návykové látky byl pozitivní na amfetamin, metamfetamin a kokain. Bylo zde tedy důvodné podezření [dle judikatury správních soudů důvodné podezření vzniká - mimo jiné - v důsledku pozitivní orientační zkoušky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2023, č. j. 5 As 43/2022 – 37, bod 20)], že žalobce pod vlivem jiné návykové látky vykonával činnost, při níž by mohl ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek [§ 20 odst. 1 písm. a) zák. č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových

---

² Jak opakovaně uvedl Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek ze dne 18. 5. 2012, č. j. 7 As 151/2011–77, či rozsudek ze dne 7. 9. 2023, č. j. 9 As 87/2023 – 26, bod 17), „*k orientačnímu vyšetření, které představuje pouze nepatrné omezení svobody pohybu řidiče, např. zastavení vozidla na velmi krátkou dobu a provedení jednoduchého testu přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky zejména standardizovaným testovacím přístrojem, bez jakéhokoli zásahu do tělesné integrity řidiče, není potřeba žádné důvodné domněnky*“.

látek, v rozhodném znění], a proto byl žalobce opět v souladu se zákonem o silničním provozu [§ 5 odst. 1 písm. g), § 124 odst. 12 písm. g) zákona o silničním provozu] vyzván, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření. Žalobce odmítl a na tomto svém odmítavém stanovisku setrval, byť mu bylo sděleno, že je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu (bude sepsáno oznámení přestupku) a že mu v důsledku odmítnutí odborného lékařského vyšetření bude zadržen řidičský průkaz. Své stanovisko žalobce nezměnil ani poté, co mu bylo předloženo podrobné písemné poučení o následcích spojených s odmítnutím odborného lékařského vyšetření. Žalobce mimo jiné k tomuto poučení uvedl (viz 3 min. 41 vteřinu a násl. záznamu 2023_0824_152406_022): „*Nebudu podepisovat, vím, co tam stojí.*“ To, že žalobce nabízené poučení nepotřeboval, soud nezpochybňuje, ostatně z úřední činnosti je mu známo (věc vedená u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 36 A 4/2024), že v minulosti již žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Pardubic ze dne 24. 4. 2023, č.j. OSA/P-300/22-D/189, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 25. 3. 2024, č. j. SpKrÚ 50645/2023-03, uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění účinném do dne 31. 12. 2023, kterého se dopustil tím, že dne 8. 2. 2022 v čase okolo 10 hod. a 5 min., na pozemní komunikaci v obci Rokytno, v blízkosti domu čp. 187, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Renault, registrační značky X, poté co byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky, Dálničního oddělení Vysoké Mýto, když se na výzvu policisty Policie ČR podrobil orientačnímu testu na přítomnost omamných a psychotropních látek pomocí testeru Drugwipe 5S s pozitivním výsledkem na přítomnost látky Cannabis, proto byl zasahujícími policisty následně vyzván k odbornému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu na zjištění jiné návykové látky, což obviněný odmítl. Z odůvodnění rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 25. 3. 2024, č. j. SpKrÚ 50645/2023-03, je zřejmé, že žalobci v této věci bylo (mimo jiné) poskytnuto podrobné písemné poučení (§ 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů) o právních důvodech prováděného úkonu, o právech a povinnostech, o následcích odmítnutí odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, přičemž žalobce toto poučení vlastnoručně podepsal. Lze proto shrnout, že i v tomto případě byla vzhledem ke konkrétním okolnostem projednávané věci poučovací a informační povinnost policie splněna.

15. Upozornil-li žalobce v žalobě též na to, že „*nstržm. B. nepřistoupil ke kontrole spolujezdce žalobce, zda tento je vlastníkem platného řidičského oprávnění a či tento není pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, a nechal ho z místa kontroly s vozidlem a žalobcem odjet*“, pak tyto námitky žalobci vůbec nepřísluší. Soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.), přičemž žalobce může tvrdit pouze porušení svých subjektivních práv, nemůže úspěšně namítat zásah do práv jiného subjektu či zásah do veřejných subjektivních práv neurčených osob (veřejnosti). Pokud jde o další námitky žalobce [„*nstržm. B. neuvedl v úředním záznamu čas silniční kontroly, čímž nedostatečně vymezil skutek, tak aby nemohlo dojít k jeho záměně se skutkem jiným*“, „*do úředního záznamu uvedl, že řidiči zakázal další jízdu, avšak v úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy uvedl, že další jízdu řidiči nezakázal*“, „*nedodržel lhůtu stanovenou § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť k zadržení řidičského průkazu došlo dne 24. 8. 2023 (čtvrtek), následujícím pracovním dnem byl pátek 25. 8. 2023, avšak nstržm. B. odeslal zadržený řidičský průkaz správnímu orgánu až dne*

28. 8. 2023 (pondělí, viz příloha č. 10)“, „nstržm. B. nepřiložil k oznámení o zadržení řidičského průkazu, které zaslal správnímu orgánu, ani fotografii výsledku orientačního vyšetření“, v důsledku čehož „žalobce tedy musel správnímu orgánu navrhnout doplnění podkladů rozhodnutí, což opět vedlo k zbytečným průtahům v řízení o zadržení řidičského průkazu“], pak tyto námitky nijak nesouvisí s předmětem řízení vymezeným petitum žaloby³ a žalobce je může uplatňovat v řízeních navazujících na provedenou silniční kontrolu. Pouze pro úplnost a nad rámec nutného odůvodnění je však možno dodat, že je zcela nepodstatné, zda policista žalobci po zadržení řidičského průkazu další jízdu zakázal nebo nezakázal, neboť tento zákaz plyne přímo z § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu, dle něhož „po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo“. Datum a čas a místo silniční kontroly jasně plyne z pořízeného audiovizuálního záznamu, ale např. i z oznámení o přestupku č. j. KRPE-75146/PŘ-2023-171164. Skutek pak je popsán v potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Lhůta stanovená § 118b odst. 4 zákona o silničním provozu je pouze lhůtou pořádkovou (zákon o silničním provozu nespojuje s marným uplynutím této lhůty žádný následek) a její případné nedodržení o tři dny žalobce na jeho právech nijak přímo zkrátit nemohlo (ostatně žalobce to ani v žalobě netvrdil). V dané věci je třeba totiž vzít v úvahu, že se žalobce domáhá soudní ochrany před nezákonným zásahem. Jednou z podmínek poskytnutí takové ochrany, resp. znakem nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. je, že zásah přímo zkrátí práva žalobce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005–65, č. 603/2005 Sb. NSS). V této souvislosti je třeba též zdůraznit, že za nezákonný zásah nelze považovat jakýkoli nezákonný postup správního orgánu, ale pouze ten, který dosáhne určité intenzity. Pouze takový postup může naplnit podmínky § 82 s. ř. s. Ochrana ve smyslu § 82 s. ř. s. je totiž nutné poskytnout jen proti nezákonným postupům, které představují reálný (nikoliv jen imaginární či marginální) dopad do práv žalobce (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2021, č. j. 9 As 133/2021-23, bod 14). Proti případným průtahům v navazujících řízeních se žalobce může za zákonem stanovených podmínek bránit prostředky, které právní řád na ochranu před nečinností správních orgánů poskytuje. Zastavení vozidla žalobce bylo provedeno v souladu s § 79 zákona o silničním provozu. Fakt, že vozidlo řízené žalobcem bylo zastaveno až po určité době (tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích), žalobce opět na jeho právech nijak zkrátit nemohlo (žalobce směr jízdy neměnil), stejně jako to, že u žalobce nebyla provedena současně dechová zkouška (viz – mutatis mutandis – rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2023, č. j. 3 As 96/2022–45). Zákon takovou povinnost policistovi navíc ani neukládá a tato povinnost neplyne ani z interních aktů řízení. Odkaz žalobce na pokyn policejního prezidenta č. 160/2009, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, opět není přílehlavý, neboť tento pokyn v době silniční kontroly již neplatil, byl zrušen pokynem policejního prezidenta č. 300/2020, kterým se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (s účinností ode dne 1. 1. 2021).

---

³ Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční. Je to žalobce, kdo je povinen srozumitelným způsobem uvést, co po soudu žádá a z jakých právních důvodů. Soud za něj nesmí nahrazovat projev vůle a domýšlet, čeho se vlastně domáhá (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 Afs 132/2017–32, bod 27). Petit žaloby je pro soud závazný (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2014, č. j. 5 Afs 34/2014–39, či rozsudek ze dne 9. 7. 2009, č. j. 7 Aps 2/2009–197).

16. Soud tedy uzavírá, že „zásah Policie ČR vůči žalobci ze dne 24. 8. 2023 v obci Dolní Dobrouč spočívající v provedení běžné silniční kontroly“ nebyl nezákonný, nezákonný nebyl ani „zásah Policie ČR vůči žalobci ze dne 24. 8.2023 v obci Dolní Dobrouč spočívající ve vznesení výzvy podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb.“, a proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
17. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario), úspěšný žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II). Ostatně Nejvyšší správní soud (rozšířený senát) dospěl k závěru, že žalované správní orgány mají právo na náhradu jen těch účelně vynaložených nákladů, které přesahují jejich běžnou úřední činnost, přičemž náklady vynaložené v řízení před správním soudem lze dle Nejvyššího správního soudu považovat za součást běžné úřední činnosti. Běžnou úřední činnost by mohly přesahovat např. náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám šikanózním (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47; za pozornost ovšem stojí i odlišné stanovisko ke zmiňovanému usnesení rozšířeného senátu).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 12. června 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v. r.
předsedkyně senátu

